

Steun in de rug op weg naar werk

Jongeren die moeilijk aan de bak komen, worden met ervaringsplekken voorbereid op de arbeidsmarkt. „We willen voorkomen dat de jongere na school uit het zicht raakt.”

Francisca Muller
Zwolle

Zeven Zwolse scholen bieden het komende halfjaar werkervaringsplekken aan leerlingen die na hun school waarschijnlijk niet op eigen kracht aan het werk kunnen komen. Het gaat dan om leerlingen van bijvoorbeeld het speciaal onderwijs of het praktijkonderwijs. Zij werken een half jaar bij de Wezo onder toezicht van een begeleider namens de scholen. Die kan in die periode bekijken wat daarna nodig is om de kansen op een 'echte' baan te vergroten.

Voorlopig gaat het om een groep van zestien scholieren. Volgend schooljaar wordt gekeken naar uitbreiding.

Project

In het project werken de entreeopleidingen van de mbo-scholen Landstede en Deltion en de scholen voor voortgezet onderwijs Greijdanus, de Ambelt, Thorbecke, Talentstad en De Twijn samen. De jongeren waar het om gaat hebben een lichamelijke of verstandelijke beperking, gedrags- of leerproblemen. Voorheen kwamen veel van hen in de Wajong (wet Jonggehandicapten) en kregen dan een uitkering, of gingen naar de sociale werkvoorziening. Nu die beide

▲ Tallin Lucht (links) aan het werk met naast hem Davit Tsegay. Annet Wiersema (midden) zorgt voor de begeleiding van de jongeren op de werkvloer. FOTO FRANS PAALMAN

Tallin leert tussen de bouten, moeren en knikkers

Tallin Lucht (17) zit op de school voor speciaal onderwijs De Twijn in Zwolle en is deelnemer aan het nieuwe project van de Zwolse scholen en de gemeente. Al eerder liep hij stage in een winkel maar dat ging niet helemaal goed. „Vanwege mijn spalken”, wijst hij op zijn been. „En ik heb au-

tisme. Hier werken meer mensen zoals ik, maar het zijn wel allemaal volwassenen.” Hij heeft inmiddels al verschillende werkzaamheden gedaan. Zoals bouten en moeren inpakken en pallets met producten die klaar zijn plastificeren. Nu staat hij aan de lopende band om knikkers in kartonnen ver-

pakkingen te leggen. Drie verschillende soorten knikkers moeten elk op de goede plek in het kartonnetje belanden. Dat vraagt best veel aandacht, maar het gaat hem goed af. Wat hij nog moet leren? „Met kritiek omgaan. Dat vind ik moeilijk. Ik word dan te snel boos.”

mogelijkheden grotendeels afgesneden zijn door de komst van de Participatiewet moeten ook deze jongeren de arbeidsmarkt op. „Doorgaans is er niet direct een werkgever die hen in dienst wil nemen zonder dat duidelijk is wat ze kunnen”, zegt Wouter Bos, die namens De Twijn betrokken is bij het project. De stageperiode bij re-integratie- en werkvoorzieningsbedrijf Wezo brengt daar meer

duidelijkheid over. „Het is een echte werkomgeving, weg van school. Hier leren ze een werkritme opbouwen, op tijd komen, omgaan met collega's en hun baas, en welk werktempo ze aankunnen.” Een sluitende aanpak is belangrijk, zegt Annet Wiersema die de jongeren op de werkvloer begeleidt. „We willen voorkomen dat de jongere na school uit het zicht raakt en thuis op de bank komt te

zitten.” Bij deze doelgroep is dat des te belangrijker, vult Wouter Bos van De Twijn aan. „Als je ze loslaat kost het driedubbel zoveel energie om ze er weer bij te krijgen. Ze raken hun ritme, vaardigheden en wat ze geleerd hebben snel kwijt.” Groot voordeel van het werken bij de Wezo is volgens Wiersema dat jongeren aan veel verschillende sectoren kunnen snuffelen. Van schoonmaak tot ca-

tering en van logistiek werk tot groen. „Zo leren ze waar hun interesses en vaardigheden liggen.” Het zal vaak niet zo zijn dat de jongeren na deze werkervaringsplek al meteen aan de slag kunnen in het bedrijfsleven. „Maar we kunnen daarna wel gericht naar de slag met het zoeken naar een volgende stageplek, of misschien zelfs wel het volgen van een aanvullende opleiding.”